

מ"ת 18/64473-03 מדינת ישראל נגד אחמד אלעסוי, קאיד אל עסוי (עוצר)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 18-03-64473 מדינת ישראל נ' אלעסוי(עוצר) ואח'

בפני כבוד השופט גיא אבן
ה浼בקשת
נגד
המשיבים
1. אחמד אלעסוי (עוצר)
2. קאיד אל עסוי (עוצר) שניהם נ' ב"כ עזה"ד אורן בן נתן
ושוקרי ابو טבק

החלטה

בגדי המשיבים הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות סחר בסמים (לשניהם) והחזקת נשק (משיב 1), כפי שיפורט להלן. מצד כתוב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים. ב"כ המשיבים כופרים בקיומן של ראיות לכואורה, ולמצער טוענים לקיומה של חולשה ראייתית ממשמעותית.

כתב האישום

כללי

1. המשיב 1 ואחרים מתגוררים במתחם מגוריים ברחוב התקווה בעיר לוד (להלן: הבית). בין המועדים 18.2.18-13.2.18 שהה המשיב 1 בחו"ל והמשיב 2 שנה בבית. במועדים הרלבנטיים עשו המשיבים ואחרים שהתגוררו בבית שימוש לטיורגן במספר טלפון 054-5414447 (להלן: הטלפון), בין היתר לצורך ביצוע עסקאות סמיים עם קונים שונים.

אישור ראשון

2. מיויחסת למשיב 1 עבירה סחר باسم מסוכן מסווג קווקאי (9 פעמים), לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים).

נתען כי בין חודש יולי 2017 ועד יומם 15.2.18 מכיר המשיב 1 יצחק אדייאשווילי (להלן: יצחק) סם מסוכן מסווג קווקאי ב- 9 הזרמיות שונות, במשקל שנוו בין 1-2 גרם נטו בכל מכירה, תמורת סכום שבין 600-1,200 ₪ בכל מכירה. בכל אחת מהפעמים היה יצחק מתקשר לטלפון, המשיב 1 היה עונה, והשניים היו קובעים להיפגש לצורך מכירת הסם. לאחר התיאום היה יצחק מגיע לבית או בסמוך אליו, חונקה את רכבו לצד הדרך, המשיב היה מגיע לצד חלון הנהג, משליך את הסם לרכבו, ובלחיצת יד היה מקבל את הכספי מידיו של יצחק.

עמוד 1

.3. מיווכשת למשיב 2 עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים.

נתען כי ביום 14.2.18 שעה 20:02 התקשר יצחק לטלפון על מנת לקנות מנת סם מסוג קוקאין. המשיב 2 ענה לשיחה ואישר ליצחק כי הוא לא המשיב 1 "אתה צריך משהו בוא... אני פה אני במקומו". יצחק הגיע לבית, והחנה את רכבו לצד הדרכ. המשיב 2 ניגש לחילון הנהג, השלים לרכב 1 גרם של סם מסוג קוקאין, יצחק מסר לו בתמורה סך של 600 ₪ בזמן.

אישום שלישי

.4. מיווכשת למשיב 2 עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים.

נתען כי ביום 18.2.18 בשעה 18:23 התקשרה ויסיאלה בביב (להלן: אלה) לטלפון על מנת לקנות סם מסוג קוקאין. המשיב 2 ענה לשיחה ולאחר שאישר את זהותה ביקשה אלה "אחד בקרדיט". בהמשך הגיעה אלה לאזרור תחנת הדלק בסמוך לבית, והמשיב 2 הכוין אותה למקום מפגש, שם מסר לה 1 גרם סם מסוג קוקאין.

אישום רביעי

.5. מיווכשת למשיב 1 עבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

נתען כי ביום 21.7.17 בשעות הערב החזיק המשיב 1 נשק ועשה בו שימוש בהיותו בשטחי הפוזורה הבדואית בדרום הארץ, עת כיוון את הנשק לעבר השמיים וירה.

[במאמר מוסגר: נראה כי נפלה שגגה מלפני המבקרת, ולכאותה היה מקום להאשים את המשיב בעבירה לפי הרישה לסעיף, הוואיל ומזכיר בנשק ולא בחלק מנשק או באוצר].

טענות הצדדים

.6. אשר לאישום 1 (משיב 1) טען ב"כ המשיב כי במתחם בו מצוי הבית מתגוררים 48 אנשים, כי גר במקום אחד נוספת ששמו אחמד, כי הכינוי "תאיילendi" המיווכשת למשיב איננו שייך לו, כי במתחם מצויים הרבה תאילנדים, וכי מכשיר הטלפון הרלבנטי הנזכר בכתב האישום איננו תפוס בידי המבקרת. כןטען שהשיחות הרלבנטיות לאיושם הראשון (ביחס לאות העסקאות) הן שיחות שמספרן 149-148, וכי ביחס לשיחות אלה לא בוצע זיהוי קולות, תוך שהפנה לשני מסמכי השוואות קולות ערוכים על ידי רס"ל אברהם בסו. עוד טען, כי גם אילו נערכה השוואות קולות על ידי החוקר, הרי שהיא ראוי לעורוך השוואות מדייקת בבדיקה מעבדה. בנוסף, הפנה לחקרתו של יצחק, ולכך שזיהה את המשיב לאחר שתמונהו הוצאה לפניו, חרב עירית מסדר זיהוי (תמונה או חי) כנדיש.

ב"כ המבקרת טען כי הטלפון הרלבנטי נתפס, הפנה לזיהוי הקולות שנערך בתיק, אישר כי אין מסמך זיהוי קולות של שיחות 149-148, ואולם הרוכש (יצחק) זיהה את קולו של המשיב. אשר לאופן הזיהוי (ע"י מתמלל) הפנה לבש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.18, להלן: עני פלוני). אשר לאופן הזיהוי (הציגת תמונה), אישר כי עדיף היה לעורוך מסדר, אך לטענותו הדבר אינו עולה כדי כרשם ראייתי, נוכח העובדה שהנזיהה (יצחק) רכש סמים מהמשיב

וראה את פניו 7-6 פעמים.

7. אשר לאישום 2 (משיב 2) טען בא כוחו כי האישום מתבסס כולו על שיחת טלפון מס' 268. לטעמו, המתמלל לא זיהה את קולו של המשיב בשיחה זו (הפנה אף הוא לאוותם שני מסמכיו השוואת קולות מאת רס"ל בסו). עוד הפנה לכך שהרוכש (יצחק) לא היה משוכנע שיוכל לזהות את המוכר, וכי לא נערך בענינו מסדר זיהוי, ואף לא הוצגה תמונה.

אשר לאישום 3 (משיב 2) טען בא כוחו כי האישום מתבסס על 2 שיחות טלפון (313-314), וכי גם ביחס לשיחות אלה המתמלל לא זיהה את קולו של המשיב (הפנה פעמי נספה לאוותם שני מסמכים מאת רס"ל בסו). אשר לזיהוי המשיב בחקירה על ידי הרוכשת (אללה), הפנה לכך שהוא מכנה את המוכר בכינוי "שאמס", ולדבריו המשיב איננו מכונה כך. כן הפנה לכך שהוצאה לרשותה תמונה המשיב, חרב ערכית מסדר זיהוי, וכן לכך שאין אמירה מפורשת של הרוכשת לפיה מזהה את המשיב, אלא הנהון בלבד.

ב"כ המבוקשת אישר כי השיחות הרלבנטיות לאישומים 2-3 (313-314, 268) לא נבדקו על ידי המתמלל, וכי אם בית המשפט יבקש, אנו נדאג להשווות שיחות אלו על ידי המשקלט (פרו' עמוד 6 שו' 10-8). אשר לאישום 2, טען כי המשיב מזוהה על פי סמרק שיחת עוגן אחרת. כן הפנה לתוקן השיחה, לכך שהמשיב 2 טען שהוא במקום המשיב 1, וכי אכן המשיב 1 שהה באותו עת בברצלונה. אשר לאישום 3 הפנה לחקרתה של אלה, אשר התקשרה למיכיר הטלפון של התאילנדי (משיב 1), וזיהתה את המשיב 2 כמי שמכר לה סמים באישום 3.

8. אשר לאישום 4 (משיב 1) טען ב"כ המשיב (אם כי בשפה רפה) לחסור סמכות מקומית לדון באישום, אשר בוצע לכארה בדרום הארץ. כן טען כי המשיב איננו מזוהה בסרטון כמעט שעה שימוש בנשך, כי האישור בדבר היות המזג נשך איננו עורך כדין, כי הנשך כלל לא נתפס, כי לא ניתן לדעת בוודאות שמדובר בנשך אשר מסוגל להמית. בנוסף, טען כי מזכרי החוקרים באשר לדברי המשיב ביחס לנשך, כלל לא הוטחו בפניו בחקירה.

דין

9. בחרנתי את טענות הצדדים, עיני במלוא חומר החקירה שהוגש לעוני, ולהלן מסקנותי:

איישום 1 (משיב 1): אין חולק על כך שבבית מתגוררים אנשים רבים שעשו גם הם שימוש בטלפון. מנגד, קולו של המשיב 1 מזוהה על ידי המתמלל רס"ל אברהם בסו, על פי שיחת עוגן מס' 1501, שם המשיב 1 מזדהה בשם " אחמד אלעיסאוי התאילנדי" (ראו מסמרק השוואת קולות מיום 13.3.18). בחרנתי את תמליל השיחה, וכן המשיב 1 מזדהה באופן מפורש בשמו.

יצחק בחקירהו (מיום 8.3.18) מדבר על אחמד ממנו רכש את הסמים (מאותו מספר טלפון), וכשהזגגה לו תמונהו של המשיב 1, זיהה אותו כאחמד שמכר לו את הסמים. כשהושמעו לו שיחות טלפון, זיהה את קולו של המשיב 1 בשיחות 148-149.

ала בחקירהה (מיום 8.3.18) מדברת על תאילנדי ממנו רכשה סמים. כשהזגגה לה תמונהו של המשיב 1, נרשם כר: "הurret חוקר: החשודה מחייכת כמזהה אותו".

בנוסף, בנגד לטענת הצדדים לפיה המתמלל לא זיהה את קולו של המשיב 1 בשיחות 149-148, מכיוון

עמוד 3

ששיחות אלה לא מציניות במפורש במסמך השוואת קולות מיום 13.3.18, הרי שבתמליל השיחות עצמה מציין רס"ל אביב בסו כי המשיב עזב שיחת עוגן. רס"ל בסו זה שערק את תමילו השיחות הרלוונטיות, והוא זה שמצויה את המשיב. מכאן, מה לו אם הזיהוי מתועד במסמך נפרד של השוואת קולות, או בתמליל השיחה עצמה?

אשר לטענת ב"כ המשיב כי אין לחת משקל לזיהוי המתמלל (לא נערכה בדיקת מעבדה), ראו החלטת בית המשפט העליון, כבוד השופט ד' מינץ בעניין פלוני, אשר חזר על הלכות שנקבעו זה מכבר, כדלקמן:

"...הלכה היא כי לזיהוי קול באמצעות "אוזן אדם" ינתן משקל ראוי, אף אם זיהוי באמצעות השוואת מעבדה הוא זיהוי מדויק יותר (בש"פ 6541/17 כלאב נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (10.9.2017); בש"פ 6466/06 עקלן נ' מדינת ישראל, פסקה ד (31.8.2006); בש"פ 5094/13 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.7.2013)), כאשר טענות באשר לזיהוי קולו של נאשם, דין להתרבר במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר (בש"פ 1017/16 גית נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.2.2016); בש"פ 2649/11 עוואדה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (14.4.2011))."

מכאן, זיהוי קולו של המשיב 1 על ידי המתמלל מקבל משקל ראוי מלא, לבטח בשלב זה של ההליך.

צודק ב"כ המשיב 1 בטענתו כנגד הצגת התמונה לעדים במהלך חקירותיהם, דבר הפוגם בזכותו ומחליש אותו. בתם המשפט שבים ומעירם בעניין זה העולה, לכואורה, כדי זיהום החקירה על ידי היחידה החקורתת. ברוי כי משקלה של תמונה המוצגת לעד נמוך ביותר, ונתון זה צריך לקבל ביטוי גם בשלב של בחינת ראיות לכואורה. מצאתי להתעלם מזיהוי המשיב בתמונה על ידי יצחק ועל ידי אלה.

מכלול הממצאים שנאספו ביחס לאיושם הראשוני, גם תוך הטעלות מזיהוי המשיב 1 בתמונה, מצביע על תשתיית ראייתית לכואורית הקושרת את המשיב 1 לעבירות המียวחות לו באישום זה. קולו של המשיב מזוהה על ידי המתמלל בשיחה בה מתבצעת עסקת סמים בין יצחק, יchezק עצמוני מאשר בחקירותו כי מדובר באחמד שמכר לו סם מסוג קוקאין תשע פעמים. זיהוי הקולות תקין ומספק,DOI בו בשלב זה לקביעת קיומן של ראיות לכואורה.

בגדרי חיזוקים שהם מעלה מן הצורך אפנה למסמכים הבאים: ראשית, חדרה למקשר הטלפון של המשיב 1 מגלה כי הוא מצולם מחזיק כספי גדולים בזמןן, מצטלים עם כל נשק ואף עם חומר הנחזה להיות סמים (ראו דוח מיצוי חדרה מיום 13.3.18 מאות רס"מ איתן קוקס). שנית, מזכיר מיום 14.3.18 מאות רפ"ק מאור גורן, לפיו המשיב פנה אליו ביזמתו "ושאל אותו אם יש לי כבר מספיק לך". (כתב אישום - ג.א.) או שיש עוד קלינינטים". שלישיית, בחקירהתו ביום 14.3.18 עומת המשיב 1 עם שיחת הטלפון מס' 1501 בה זיהה עצמוני כאחמד אלעיסאו התאילנדי, וסירב להגיב (בניגוד לשתי החקירהות הקודמות מיום 7.3.18 ומיום 12.3.18). המשיב 1 נמנע מלhayiv גם כשהווטחו בפניו ממצאים מהטלפון הסלולרי, לרבות תמונות בהן נראה מחזיק נשק, והסרתו מושא אישום 4. גם בחקירהתו ביום 20.3.18 נמנע המשיב ממtan הסברים עת הוצגו בפניו תמונותיו מחזיק כספי גדולים בזמןן, סמים ונשק.

לסיכום, החולשה ביחס לזיהוי המשיב 1 בתמונה (על ידי יצחק ואלה) היא אכן ממשעתית, באופן שהתעלמות מזיהוי זה לחלוטין, אך בהינתן חומרה החקירה האחרים, מצאתי לקבוע קיומה של תשתיית ראייתית לכואורית ללא חולשה להוכחת האישום הראשוני.

10. אישום שני (מchip 2): שיחת הטלפון הרלוונטיות לאישום זה היא שיחה מס' 268. היזהו נעשה על ידי אותו מתמלל, רס"ל אבי בסו. ואולם, בתמליל זה לא מצין באופן מפורש כי היזהו הוא על בסיס השוואת קולות לשיחת עוגן. בנוסף, מסמך השוואת קולות מיום 26.3.18 מאות רס"ל בסו מזהה את קולו של המשיב 2 על פי שיחת עוגן שמספרה 272. נטען כי הוא מזוהה בשיחה זו בשם קайд. לא ניתן כי הוא מזוהה בטעס' בכינוי, או בשם משפחה. אך ורק "קайд". הפקתי והפכתי בתיק החקירה, ולא איתרתי את תמליל שיחה 272. גם אם היה נכון לנכון לקובל, בשלב זה של ההליך ולצורך בוחנת ראיות לכואורה, כי אכן מדובר על "קайд" בשיחה 272, אין בכך די כדי לקשור דוקא את המשיב 2 ולזיהותו כאותו "קайд".

מצחק בחקירה (מיום 8.3.18) מדבר על "הבחור השני, לא אחמד" ששוחח אותו בשיחה 268 ומכר לו סמים. לא היה בטוח שיווכל לזהותו, לא נערך לו מסדר זיהוי, ואף תמונה לא הוצאה.

המסקנה היא שככל שקיימות ראיות לכואורה להוכחת האישום השני, הרי שהן בעוצמה נמוכה ביותר.

11. אישום שלישי (מchip 2): שיחות הטלפון הרלוונטיות לאישום זה הן שיחות 314-313. היזהו נעשה שוב על ידי אותו מתמלל, רס"ל אבי בסו. בנסיבות לטענות ב"כ הצדדים, רס"ל בסו מצין בתמלילים אלה במפורש כי הוא מזוהה את המשיב 2 בהשוואה לשיחת עוגן 272. דא עקא, מדובר באותה שיחת עוגן אליה התייחסתי באישום השני לעיל, על הקשיים הנובעים ממנו ("קайд").

אליה בחקירה (מיום 8.3.18) מזהה את המשיב 2 כמו שמכר לה סמים באישום השלישי (шибות 314-313). דא עקא, גם במקרה דנן, כמו בחקירה דן, מצאה היחידה החקירתה ל查明 את החקירה בהציג תמונה חלף עירית מסדר זיהוי כדין. כאמור, משקלו הראיתי הלאכורי של זיהוי מסווג זה הינו נמוך ביותר. בנוסף, החוקר לא טרח לגבות התייחסות מפורשת של אלה לתמונהו של המשיב 2, וכאשר נשאלת האם זהו האדם עמו שוחחה השיבה בהנהון. לא נאמר האם הנהנה לחיוב, שמא לשיללה. עסקינן בהליך פלילי, בו לא ניתן לקבוע ממצאים ראיתיים כלשהם על סמך הערת החוקר לפיה "החשודה מהנהנת". דברים אלה נאמרים בגדירות לעיל מה הצורך, שכן מילא הצגת התמונה ללא עירית מסדר זיהוי פגמה באופן מוחותי באפשרות היזהוי.

המסקנה היא שככל שקיימות ראיות לכואורה להוכחת האישום השלישי, הרי שהן בעוצמה נמוכה ביותר.

12. אישום רביעי (mchip 1): אישום זה מבוסס על חידירה למכשיר הטלפון של המשיב 1, בו הוא נראה עושה שימוש בנשך ויורה בו באוויר מכבץ יריות. צפיתי בסרטון, ואכן הדמות המצלמת בו נחיה להיות זו של המשיב 1. בנוסף אפנה לדוח' ח' תובנות נשך מיום 14.3.18 מאות רס"מ איתי קווקס, בו נערכת השוואה בין מראהו של המשיב 1 לבין הדמות המצלמת בסרטון, תוך קביעה כי מדובר באותו האדם. השימוש בין דוח' ח' התובנות לבין התרשםות העצמאית מהסרטון, מביא אותנו למסקנה כי קיימות ראיות לכואורה ללא חולשה, שכן שהדמות הנראית הסרטון היא זו של המשיב 1.

מסמך מיום 12.3.18 מאות רפ"ק מאור גורן לפיו האקדח בו עשה המשיב שימוש הסרטון הינו נשך על פי חוק, די בו לעת הנוכחית להקמת תשתיית ראייתית לכואורתו לכך שמדובר בנשך. רפ"ק גורן מתאר את מראה האקדח, את אופן הירי בצרורות, את התרמלים הנפלטים מפתח הפליטה של האקדח ונופלים על הרצפה בזמן הירוי, תוך שידוי הימנית של היורה נרתעת לאחר מההדף בכל ירי של צrhoor.

מצאת כי יש באמור לעיל להקים תשתיית ראייתית לכואורת הקושת את המשיב 1 לעבירה המזוהה לו

באישור זה, ללא חולשות.

בגדרי למעלה מן הצורך אפנה לתוספות ראייתית בדמות דברי המשיב 1 ביום 14.3.18 לרס"ב מרדי סלומוביץ ולרפ"ק מאור גורן (ראו מזכירים), בהם מצאתי ראיית הדיה לשימוש שעשה המשיב בנשך באישום זה. כן אפנה לחקירתו של המשיב 1 מיום 14.3.18 והימנעותו מתגובה לסרטונו שהוצג בפניו.

אשר לטענה בדבר היעדר סמכות מקומית, עוד במהלך הדיון הפנימי את ב"כ המשיב להוראת סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ), המגדיר סמכות מקומית כמקום ביצוע העבירה או מקום מגורי הנאשם. אין חולק כי הנאשם מתגורר באזורי השיפוט של בית המשפט, ומכאן כמה סמכות מקומית. בנוסף, ראו סעיף 7 לחסד"פ הדן בctrine אישומים, אשר גם מכוחו כמה לבית המשפט סמכות מקומית.

לסיכום, מצאתי קיומה של תשתיית ראייתית לכואורית ללא חולשה להוכחת המיחוס למשיב 1 באישום 4.

13. מהמקובץ לעיל עולה כי קיימות ראיות לכואורה ללא חולשה להוכחת העבירות המיחוסות למשיב 1 באישומים 1 ו- 4, ומנגד קיימת חולשה ראייתית משמעותית בכל הנוגע להוכחת אישומים 3-2 (משיב 2).

עלית מעצר:

14. משיב 1: שילוב האישומים המיחוסים לו: 9 עבירות סחר בסמים במסגרת האישום הראשון, ועבירת החזקת נשך במסגרת האישום הרביעי, עם תמנונתו של המשיב 1 במכשיר הטלפון, שם הוא נראה לכואורה מחזיק ועושה שימוש בכלים נשכחים, מצולם עם סמים ועם סכומי כסף מזומנים בהיקפים גדולים, מגלה תמונה של מי שלכאורה עיסוקו בפשיעה, בסחר בסמים, מפיק מכך לכואורה סכומי כסף נכדים ביותר, ומוצא להפר את החוק בעבירות חמורות ביותר במגוון דרכים. התנהלות זו מלמדת לכואורה על מי שעולם הפשע הוא חלק אינהרנטי מחייו, זה עולמו, זו דרכו, כך הוא מפיק את פרנסתו, וכך הוא חי את חייו.

עbero הפלילי של המשיב 1 מגלה כי התמתן לכואורה בשנים האחרונות בתנהלותו העבריתנית, תוך שהרשעתו الأخيرة משנת 2014 היא בגין עבירות משנת 2012. מנגד, עולם הסמים לא זר לו, והוא ריצה 3 עונשי מסר (20 חודשים, 15 חודשים, 12 חודשים) בגין עבירות סמים.

המסוכנות הנשקפת לכואורה מן המשיב 1 לציבור הינה ברורה ומובהקת.

בבש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15) עמד בית המשפט העליון, כבוד השופט י' עמית, על המקרים בהם יזקק בית המשפט לתסקיר מעצר, לבחינת אפשרות שחרור הנאשם לחופפת מעצר. לא מצאתי צורן ותועלת בתסקיר מעצר. מצאתי כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב 1 הינה בעוצמה גבוהה ביותר, באופן שאיננו מאפשר שחרורו לחופפת מעצר כלשהו, לרבות מעצר של פיקוח אלקטרוני, המחייב אף הוא מתן אמון בסיסי בנאשם.

אני מורה על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים.

משיב 2: בעניינו של משיב זה התשתיית הראייתית חולשה ומחוררת, בין השאר בעיטה של היחידה החקורת שלא טרחה לבצע מסדר זיהוי כראוי, וביקשה לעשות מלאכתה קלה בהציג תמונה המשיב לעודה (אליה). מכאן, השילוב בין

שתי עבירות סחר בסמים המיוחסות למשיב, עם חומר ראיות קלוש, מקיימים עילית מסוכנות בעוצמה נמוכה, שאינה מצדיקה קביעה תנאים מגבלים. בנוסף, עברו הפלילי של המשיב 2 כולל הליך ייחד שהסתיים בדרך טיפול ללא הרשעה בבית המשפט לנער, בעירה שאינה רלוונטית.

מצאי להורות על שחררו של המשיב 2 בתנאים שיבתו התייצבו לדינום ולרצוי עונשו ככל שיורשע, כמו גם איסור שיבוש הליכי חקירה ומשפט, כדלקמן:

א. המשיב יחתום על התchiaיות עצמית בסך 10,000 ₪.

ב. תחתם בעניינוUberot צד ג' בסך 10,000 ₪.

ג. המשיב יפקיד ערובה בזמן בסך 1,000 ₪.

לא יעמוד המשיב בתנאי השחרור, יובא לתזכורת ערביות במועד שיקבע בדיון.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ח, 07 Mai 2018, במעמד הצדדים
ובאי כוחם.